

WIADOMOŚCI SPORTOWE GAZETY PORANNEJ

Nr. 158

Dodatek tygodniowy do Nr. 8955 z dnia 18 sierpnia 1929.
pod redakcją Narcyza Süssermanna.

Na trasie pod Lwowem.

WRAŻENIE DWÓCH STARYCH SPORTOWCÓW I PERSPEKTYWY MOTOCYKLA.

Lwów, 17. sierpnia.

Poniżej zamieszczamy feleton p. M. Wieczystego, b. gracza Pogoni i Lechji, który wraz ze znanym kolarzem Krzemińskim wyjechał naprzeciw „Biegu dookoła Polski“.

Red.

Przewertowawszy raz jeszcze cztery ostatnie numery „Przeglądu Sportowego“, po bezsennej prawie nocy, dręczony pytaniem „jak tam nasi?“, namawiam mego kolegę Krzemińskiego do wyjechania naprzeciw biegn. — Krzemiński, sam niegdyś kolarz, (b. mistrz szosowy Polski i uczestnik Olimpiady w 1924 r.), choć dopiero wrócił swoim Ariel'em z Truskawca, nie daje się prosić. Wsadza mnie gwałtem w prochownik, ubiera w coś, co ma czelność nazywać się beretem i... jazda.

Załatwawszy po drodze parę uzupełnień, poprzedzanych lakonicznymi, a dla mnie laika niezrozumiałymi skrótami, jak: „kolej trzeba napoić“ (pewnie benzyna), „z powodu masła za mało“ (oliwa?) — jedziemy.

Po dwudziestominutowej, straszniej miejscami drogi, stajemy zatrzymani przez starozakonnych, którzy w moim koledze poznali starego bywalca tych szcs. Trochę gorączkowych pytań o Kiesla, smutnych odpowiedzi, trochę opowiadań o „zamykaniu“ drogi lwowiakom przez „warszawistów“ w czasie pamiętnego wyścigu Kraków—Lwów — jedziemy dalej.

Droga wspaniała. Mijamy Jaworów, Królewec. Stop! Dalej błoto, kałuże i wyboje. Zresztą, wedle zapowiadań kmd. Posterunku PP. mają przejeżdżać o 14.30. Wracamy do Królewca i czekamy.

Dochodzi 15. — Jadą!

Wpadają kupa. Prowadzi Więcek. Widzimy dwie koszulki „Pogoni“ i radość nami zatrzęsła jak złość warszawiakami na nasz widok. Z twarzy poznaje Więcka, Michałaka, Kiczka i Ignatowicza. Wszyscy krzyczą o wodę. W Królewcu nikt niestety o niej nie pomyślał. Mój właściciel rasowego Ariela kazał mi kupić parę lemoniadek i parę paczek czekolady. Załatwiłem się w mig i doganiamy.

Zaraz za Królewcem spotykamy Więcka. Kicha nawalila. Nie widać opisywanej tylokrotnie uśmiechniętej twarzy, jeno zawziętość i trzęsące z niecierpliwości ręce. Kilometr dalej Ignatowicz. Spadł mu łańcuch. Złazę z motoru i daję lemoniadę i paczkę czekolady. Lemonjadę połknął jak słoń.

czekoladę chowa do worka na pierśiach jak kangur.

Gonimy dalej!

Po drodze ofiara gwoźdź: Nr. 6 — Korsak. Czoło, pozbywszy się trzech groźnych współzawodników, ucieka w szalonym tempie. Niezliczona ilość aut różnych firm i komisji Biegu czy innych nieszczęść — próżny kurzem w oczy zawodników, raz to goniąc czoło, to znów dla jakichś niezbadanych powodów, wracając pędem z powrotem. Można, nie przesadzając powiedzieć, że za każdym czołowym warszawiakiem jechał jeden anioł-samochód z częściami i przyborami do naprawy.

Dochodzimy czoła.

Kiczek trochę zwolnił. Kupuję w karczmie lemonjadę i czekamy.

Jedzie Ignatowicz, Stefański i Olecki. Dziwimy się zaciętości Ignatowicza, który, jak to jeszcze później zaobserwowałem, pozwalał każdemu siedzieć na kółku i parę kilometrów wypoczywać.

Jedziemy dalej. — Spotykamy samotnego Kiczka. Mocno kręci. Jakie 35 klm. na godzinę. Czoła nie widać. Złazę z motoru i czekam. Nadjeżdża Ignatowicz, Stefański i Olecki. Biegnę i podaję lemonjadę. Czekamy chwilę. Jedzie Więcek. Pochylony na kierownicy, dusi. Jedziemy chwilę za nim. Tempo dochodzi do 40 klm. na godzinę. —

Wpadamy do Jaworowa. Tu zatrzymuje nas auto komisji Biegu — i zaczyna się rozmowa.

Nie wolno pomagać zawodnikom — oznajmia p. inż. Szymczyk, zresztą bardzo taktowny.

Robię wielkie oczy.

— Pomagać? Jak to panowie rozumiecie i jak zaobserwowałeś?

— Auto przed nami jadące, dało nam znać — powiadają.

Zaczynam tłumaczyć panom, ubranym w ładne, białe uniformy, że o żadnej pomocy mowy być nie może, ponieważ podanie wody przejeżdżającemu zawodnikowi przez stojącego na szosie człowieka, nie można nazwać postępkami kolidującym z „ich“ regulaminem.

Jakiś pan ubrany w zwykłe ubranie, doskonale odżywiany, zaczyna coś wrzeszczeć jak do własnego syna. „Nie pyskować“ i w ten deseń.

Spokojnego jestem temperamentu i z racji mojej profesji uprzedzając grzeczny, ale wobec tak niecnych i nieprawdziwych zarzutów i takiego tonu konwersacji, „krew krepą rzuciła mi się na oczy“, jak piszą w powieściach.

Mój przyjaciel, jako że krewki jest bardzo i do tego kolarz z przeszłością i wspomnieniami, mogący o warszaw-

skich komisjach dużo opowiadać, stracił z gniewu i żalu przytomność.

— Manek, rzućmy ich do rowu — prosi oczyma.

Kto zna footballistów i starą generację kolarzy, wszystkich rodem ze Lwowa, wie, że „hecy“ takie wywołać może zacietrzewiony i niesprawiedliwy warszawianin.

Ja, który rozumiem się na polityce w sporcie i rozumię szkodę, którą mogą wyrządzić ładnie ubrani panowie — zawodnikowi, przez prostą złość na nas, żeśmy na pole zazdrośnie przez nich strzeżone ciekawem patrzyli okiem, daję upust złości na moim przyjacielu.

— Jedź! — wrzeszczę mu do ucha.

Szarpnął motorem i czas ledwie miałem uchwycić się bagażnika. Krzemiński mruży jak niedźwiedź ze złości i „zapycha“ coś z 90 na godzinę. Mijamy zakręt — i widok aż miło. Auto zasłania wiatr z boku Oleckiemu. Zobaczyli nas i zaraz nastął porządek jak w regulaminie. Auto cofnęło się do tyłu. Przejeżdżamy obok i złość płynie ze mnie:

— Zasłaniajcie dalej panowie.

Jakiś starszy pan, też tak ładnie ubrany jak panowie z komisji, podnosi się z siedzenia i oburzony, prostuje kij naszego kłamstwa. Lawina z ust jego płynie, bo w Warszawie umieją gadać.

Mówię tedy do Krzemińskiego:

— Starszy i dobrze mu z oczu patrzy. Z powodu, że jechał na ławeczce bocznej, szczęśliwie byłem do jeźdźca obrócony, sprawiedliwie mówi, bo i widzieć nie musiał.

Ale Krzemiński niedobry jest, i coś mówi na temat: oni wszyscy jednacy.

Żeby nie przeszkadzać, jedziemy dalej. Ignatowicz sam. Widocznie Stefański uciekł. Ale coś jedzie przed nim i kurzy, kurzy, że aż światła nie widać.

— Wiesz co Kazik — mówię — nie jedźmy za Ignatowiczem, bo powiedzą „ładnie ubrani panowie“, że mu znowu pomagamy. Niech ich Bóg ma w swojej opiece.

— Jakie tempo? — pyta nas Ignatowicz

— 38.

— Za dużo — powiada. Tem tempem nie dojadę. Wystarczy 30.

Zwalniamy i znika nam postać oblepiona potem i kurzem. Jedzie w nadzwyczajnej formie, z łatwością mówi, nie znać śladu znużenia. Mam wrażenie, że mógł złapać czołową grupę, jak ją złapał Stefański, gdyby nie wola oszczędzania się na dalsze etapy, i... ta taktyka, której tyle tamtego roku zarzucano.

Jedzie Więcek. 5 minut, a złapie Ignatowicza. Z dwie minuty upływa i jedzie już Korsak. Jedziemy trochę z tyłu i zawiązujemy rozmowę. Pyta,

Dwa występy Policyjnego Klubu Sportowego.

DZIŚ GRA Z HARMONEA, JUTRO Z UKRAINĄ.

Lwów, 17. sierpnia.

Policyjny Klub Sportowy z Katowic, jedna z najlepszych A-klasowych drużyn śląskich, rozegra w dniu dzisiejszym zawody towarzyskie z Harmonią, zaś w niedzielę z Ukrainą. Zespół śląski zajmuje czołowe miejsce w swojej A-klasie i ma za sobą zwycięstwa nad LFC 4:2 i 5:2, Ruch (W. Hajduki) 3:2, Schuppo (Gdańsk) 7:2, oraz doskonałe wyniki z czołowymi drużynami Krakowa w tem mieście. Ostatnich 5 gier o mistrzostwo potrafił Policyjny K. S. rozstrzygnąć na swą korzyść, bijąc m. i. ostatniej niedzieli znaną we Lwowie silną drużynę „Diana“ (Katowice) 3:1. — Warto przypomnieć, że z drużyny śląskiej czerpały niejednokrotnie graczy kluby ligowe. W Polonji warszawskiej grali np. Rattka, Koch, Kisielniński i Riesner, wszy-

scy gracze Policyjnego, z których Riesner i Kisielniński ((repr. bramkarz Polski) z powrotem zasilili szeregi macierzystej drużyny.

Przeciwnikiem Ślązaków będzie w sobotę reprezentacyjna drużyna Harmonii, która dołoży wszelkich starań, by z powrotem pozyskać względy swych zwolenników, zaś w niedzielę Ukrainą. Ta ostatnia uchodząca za najlepszą drużynę lwowskiej A-klasy, wystąpi w pełnym składzie z Łysykiem, Petriwem i Kobziarem na czele, chcąc godnie przeciwstawić się groźnej drużynie śląskiej.

W oba dni początek zawodów o g. 4.30 popołudniu na boisku LKS. Pogoń. Niskie ceny wstępu zwabić winne liczną publiczność za rogatkę stryjską. Wszelkie wolne bilety, prócz prasowych, nieważne

kto jedzie na przodzie i w jakiej odległości. **Bardzo sympatyczny chłopak.**

— Proszę mi podać tempo — prosi.

— 30.

Za chwilę znów.

— Ile?

36.

— Mało! — mruczy.

Upływa dwie minuty

— Ile?

— 40!

Na przodzie już Więcek i Ignatowicz. Za chwilę **wszyscy jadą razem.** Po paru kilometrach gonienia łapią Oleckiego. Tempo 35. Prowadzi Ignatowicz. Przed Janowem przy wzrastającym ciągle tempie odpadają Olecki z Korsakiem. Olecki zmęczony.

Za Janowem jakiś turysta doktor zatrzymuje nas. Urwał się łańcuch na B. S. A. Mój przyjaciel tłumaczy mu, co ma robić i jazda. Mijamy Oleckiego i Korsaka, łapiących w pedzie garnki z wodą. Później Więcka i Ignatowicza. Ignatowicz ciągnie Więcka.

— Nie daj się Więckowi — woła mój przyjaciel.

— Nie bój się nic — odpowiada lwowianin.

Mijamy Kiczka, dalej samotnego, wreszcie grupę Michalak, Stefański, Kołodziejczyk. Michalak już wolno się odsuwa. Tempo na zły drodze **niezwykle.**

Stajemy na rogatce i czekamy pierwszego lwowianina. — Przepuszczamy trzech pierwszych i jedziemy przed Kiczkiem. Ten w doł Janowską rwie jak opętany. Musimy dobrze uciekać, by utrzymać się 30 metr. na przodzie. Po drodze tłumy ludzi.

— Kiczek! Kiczek jedzie! — wrzeszczę na całe gardło rozradowanym tłumom i czuję, jak radość łąsi mi mrówkami po plecach. Szczęśliwy się czuję, zwiastując tak radosną nowinę i mijamy metę, zastawiając za sobą **ryk setek lwowian,** witających swego.

Idę do brata Ignatowicza, Czesława, i mówię, że jedzie Stasiak i Więcek. Cieszy się, a później z przestraszoną miną opowiada, że inż. Szymczyk skarżył się, że pomagaliśmy Ignatowiczowi.

— Oszczerstwo — rzucam w świętem oburzeniu. Jestem sam sportowcem i **niecnym postępkiem się nie chwytam.** Zresztą sami wiemy, że nasza ewent. pomoc zaszkodzić przedzi, niż pomódz by mu mogła.

Pytam Krzemińskiego:

— Jedziemy do Lublina?

— Niech Bóg broni — odpowiada.

Drugi raz nie zniósłbym podobnej obelgi, a zresztą **poco przeszkadzać ładnie ubranym panom** i niepotrzebnie ich irytować. Mają monopol na Bieg, komisję, prasę, więc nie wolno patrzeć, bo i to im przeszkadza. Mogą nas strącić do rowu autem, co im się teraz nie udało.

Marjan Wieczysty.

W NIEDZIELĘ KONKURS SKOKÓW.

Dnia 18 sierpnia (niedziela) o godzinie 9.30 przedpołudniem na boisku 40 p. p. odbędzie się „Dzień skoków“, urządzony przez sekcję lekko-atletyczną LKS. Lechja. Zawody obejmują: skok w wyż z miejsca, z rozbiegu i o tyczce, oraz skok w dal z miejsca i z rozbiegu. Nagrody w dyplomach.

R. K. S. — REKORD.

W niedzielę dnia 18 sierpnia br. o godz. 16.30 popołudniu odbędzie się **zawody finałowe o przejście do klasy B.** między R. K. S. a Z. K. S. Rekord.

Pierwsza rozgrywka między tymi drużynami dała wynik remisowy. Zawody odbędą się na boisku Rekordu.

Niedzielne zawody ligowe.

Lwów, 17. sierpnia.

Druga serja rozgrywek ligowych rozpoczyna się **obietująco.** Wbrew oczekiwaniom, że klubom czołowym uda się wreszcie **ułowić maruderom,** ci ostatni **znacznie się ożywili.** Ostatnie wypadki **skomplikowały jeszcze bardziej sytuację** i nie nie charakteryzuje jej bardziej, jak fakt, że Polonja, którą grzebano już „na pewniaka“, zaledwie **po dwóch sukcesach** wywindowała się na **dziesiąte miejsce.** Sukcesy te są zresztą **wszystkie bardzo względne,** gdy się zważy minimalną różnicę punktów, dzielącą poszczególnych partnerów. — Dzięki temu **liczyć się należy w drugim etapie z bardzo zaciętą walką** i naprężeniem **do ostatniej chwili.**

Położenie niepewne jest zarówno **u czoła jak i końca tabeli.** Wisła wciąż jeszcze **przoduje,** jednak ma ona tuż, **tuż na karku Wartę, Garbarnię i ŁKS,** którym wystarczy **jedna wygrana,** by dojsć do poziomu mistrza. Centrum tworzą **Czarni.** Zysk względnie utrata dalszych dwóch punktów nie zmieni w danej chwili zbytnio ich pozycji. Od Legji począwszy rozpoczyna się **zagrożona strefa.** Obejmuje ona **siedm klubów,** których liczba może z łatwością **jeszcze wzrosć, o ile w dalszym ciągu spotykać się będziemy z nieoczekiwanymi wynikami.**

Najbliższa niedziela przynieść może niektórym klubom **lekkie odprężenie,** zasadniczo jednak **sytuacji nie zmieni.**

Zainteresowanie Lwowa skupia się na **Poznanin i Warszawie,** gdzie walczyć będą **Pogoń, względnie Czarni.** — Pierwszemu powakacyjnemu występowi Pogoni przypisać należy **wielkie znaczenie.** Od wyniku jego w znacznej mierze zależeć będzie **nastrój, w jakim drużyna ruszać będzie do dalszych bojów.** Zadanie czekające Pogoni **nie jest łatwe.** Przeciwnikiem jej będzie bowiem **wicemistrz Ligi Warta,** walcząca na własnym boisku, wśród własnego otoczenia. Kalkulacja cyfrowa **przemawia bezwzględnie na korzyść Warty,** drużyna poznańska odznacza się jednak **wielką nierównomiernością** i słabe wyczyny są **na porządku dziennym.** Na słabości przeciwnika **nie wolno naturalnie opierać swych rachób,** to też chcemy raczej uwierzyć, że **Pogoń** po wydatnym treningu **znajdzie na tyle sił,** by wyjść **obronną ręką z opresji poznańskiej.** Skład Pogoni nie uległ zasadniczym zmianom. Jedynie w napadzie nastąpiło pewne **przegrupowanie.** Przedstawia się ono następująco: **Szabakiewicz, Pras, Batsch, Zimmer, Manrer.**

Również przed ciężkim zadaniem stoją **Czarni.** Po czwartkowym meczu z Polonją natkną się jutro **na Legję.** Do niedawna jeszcze byłibyśmy o drużynę lwowską **spokojni.** Niestety, od pewne-

go czasu forma jej **podlega silnym wahaniom.** Gra nie jest zła, poszczególne jednostki dobre, a jednak **całość jakoś nie idzie tak, jak dawniej.** Fatalnie odbija się, mimo wszystko, **brak rutyny i doświadczenia,** którego przez noc **nie być nie można.** Dzięki fałszywym pociągnięciom taktycznym, Czarni już kilkakrotnie **sami pogorszyli sytuację.** Podobnie miała się sprawa w Warszawie, gdzie przy stanie 1:0 uważano za konieczne **przesunąć wobec kontuzji Nastuli Chmielowskiego do napadu,** mimo, że przykład Turystów powinien był **podziać odstraszać.** Efektem błędu tego była „murowana“ przegrana, gdyż Polonja zdobyła **jeszcze jedną bramkę.** Czarni muszą wreszcie **opamować nerwy i zrozumieć,** że zawody rozstrzygnięte są dopiero **po końcowym gwizdku,** wszelkie zatem przegrupowania i przesunięcia **doprowadzają raczej do zamieszania niż poprawy sytuacji.**

Przeciwnikiem Czarnych będzie **Legja,** która podobnie jak Warta odznacza się **wielką zmiennością.** W ostatnich jednak czasach drużyna wojskowych trzymała się dość dobrze, ładne jej **zwycięstwo nad Warszawianką** **mówi bardzo wiele,** dlatego też Czarni będą musieli się **bardzo natężyć,** by uzyskać odpowiedni wynik, tembardziej, że **Legja pozbawiła już Lwowian dwóch punktów.**

Interesująca walka toczyć się będzie w **Krakowie.** Gościć tam będzie znów **ŁKS,** tym razem jednak partnerem jego będzie **Cracovia,** która dołoży starań, by **ponownie nawiązać kontakt z czołową grupą.** Z drugiej strony **Kołodzianie** zechcą znów **wywindować się do poziomu Wisły** i potwierdzić **dobrą swą formę.** — Wyniku krakowskiego przewidzieć **absolutnie nie można.**

Jaki będzie rezultat wizyty Wisły u Turystów, **na to trudno również dać odpowiedź.** Wisła była w ubiegłym tygodniu w **fatalnej formie,** Turyci wprowadzili również **nie popisałi się we Lwowie,** jednak pokazali, że **umieją lepiej grać,** aniżeli to z dotychczasowych rezultatów wynikało. O ileby Wisła odnalazła dawną **swą formę,** to rezultat **przesądzony jest na jej korzyść, w przeciwnym razie** spotkać się możemy **znów z niespodzianką,** tembardziej, że teren **łódzki** drużynie krakowskiej **ni gdy zbytnio nie odpowiadał.**

Międzynar. wyścig automobilowy.

UDZIAŁ ZAGRANICY ZAPEWNIONY.

Lwów, 17. sierpnia.

Międzynarodowy automobilowy wyścig **plaski,** który odbędzie się we Lwowie **dnia 25 sierpnia** br., zapowiada się w tym roku **nadzwyczajnie.** W ostatnich dniach otrzymał **Małopolski Klub Automobilowy** pismo z **Królewskiego Klubu Automobilowego w Budapeszcie,** donoszące o wzięciu udziału w **wyścigach lwowskich zawodników węgierskich i o licznej wycieczce członków tego klubu,** którzy wybierają się samochodami **do Lwowa na tę imprezę.**

To też **M. K. A.,** na którym ciąży obowiązek **naależytego przygotowania wyścigów,** dokłada wszelkich starań, byśmy się przed **zagranicą nie musieli powstydić.**

Z zawodników polskich weźmie udział w wyścigu w kategorii **wozów wyścigowych pp. Lietfeld na Austro-Daimlerze, Szwarzlajn na Bugattim, Zawidowski na Bugattim, Mycielski na Bugattim, Ripper na Bugattim** — w kategorii sportowej **pp. Bogucki na Bugattim, Skolimowski na Alfa-Romeo, Januszewski na Alfa-Romeo, Romer na Alfa-Romeo, Sommerstein na Steyrze** itd.

Wyścig rozpocznie się **punktualnie o godz. 2.30** i będzie skończony **o godz. 18-tej.** Już obecnie buduje się **wygodne i obszernie trybuny na klm. 17.7,** z których będą widoczne **trzy wielkie krzywizny i około 2 klm. tomu.** Widzowie, którzy zechcą wyjechać do tej trybuny, będą **przepuszczani** pojazdami konnymi **do godz. 12-tej,** zaś samochodami **do godz. 13.30.** Po tej godzinie nikt na trasę nie będzie **wpuszczony.** Do trybun i miejsc przy moście będzie publiczność **dopuszczana tylko do godz. 14.25.** Od tej godziny

droga **stryjska** będzie **bezwzględnie zamknięta.**

Przy mecie będą funkcjonowały **dwie bufety,** zaś przy trybunie na klm. 17.7 jeden **bufet w obszernym namiocie.**

Przedprzedaż biletów we firmie **Motylowski i Terich,** oraz w **Sekretarjacie Klubu pl. Marjacki 4 (Hotel Europejski).**

Dnia 25 sierpnia br. o godz. 12-tej w południe będą funkcjonowały **kasy na przejeździe kolejowym przy klm. 2,** na szosie **stryjskiej,** oraz na klm. 23.1 dla przyjezdnych ze strony **Stryja.** Kasy te będą sprzedawały bilety i przepuszczały samochody z widzami **tylko do godz. 13.30.**

O opiekę nad samotnie podróżującymi dziewczętami.

ZARZĄD KOLEJOWY A ZWALCZANIE HANDLU ŻYWYM TOWA-
WAREM.

Lwów, 17 sierpnia.

Wobec licznych wypadków zagnięcia młodych dziewcząt, które z braku pracy wyjeżdżając na prowincję, **pozbawione opieki i środków do życia,** stawały się ofiarami handlarzy żywym towarem, **zarząd kolejowy** nałożył na pracowników kolejowych **zarówno na dworcach jak i w pociągach** obowiązek **otaczania opieką samotnie podróżujących dziewcząt.** W razie konkretnych **sposzrężeń** mają organa kolejowe **zawiadomic o swych podejrzaniach** na najbliższych postojach **potiągu** posterunki **względnie komisaryjaty policji państwowej,**

lub też t. zw. „**Misje dworcowe.**“ Na stacjach we Lwowie i Lwowie-Podzamczu ma **personal kolejowy** zawiadamiać **ponadto** znajdujące się tam **ekspozytury towarzystwa „Ochrony kobiet.“**

Dno nędzy. Naprawdę złotemu i nędzy nie zawodzącemu sercu Czytelników naszych polecamy **wdowę** po **powatnym rzemieślniku lwowskim,** matkę **legjonisty i obrońcy Lwowa,** który zmarł z **odniesionych ran** — **znajdującą się obecnie w obliczu śmierci głodowej.** **Nieszczęśliwa starszka** jest **nadto ciężką kaleką,** tak, że **zupełnie najdrobniejszej nawet kwoty** nie jest w **możliwości zapracować.** **Datki** przyjmuje **Administracja dla „Matki Obrońcy Lwowa.“**